

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

28. února 2008*

Ve věci C-263/06,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Itálie) ze dne 30. března 2006, došlým Soudnímu dvoru dne 16. června 2006, v řízení

Carboni e derivati Srl

proti

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

Riunione Adriatica di Sicurtà SpA,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský a T. von Danwitz (zpravodaj), soudci,

* Jednací jazyk: itaština.

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Albenziem, avvocato dello Stato,

- za Komisi Evropských společenství E. Righini a J. Hottiaux, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 11. září 2007,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 1 rozhodnutí Komise č. 67/94/ESUO ze dne 12. ledna 1994, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz hematitového surového železa původem z Brazílie, Polska, Ruska a Ukrajiny do Společenství (Úř. věst. L 12, s. 5), ve spojení s články 29 až 31 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, dále jen „celní kodex Společenství“).

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Carboni e derivati Srl (dále jen „Carboni“) na straně jedné a Ministero dell’Economia e delle Finanze (ministerstvo hospodářství a financí, dále jen „Ministero“) a Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (dále jen „RAS“) na straně druhé, jehož předmětem je určení celní hodnoty zásilky hematitového železa původem z Ruska dovážené do Evropského společenství pro účely uplatnění variabilního antidumpingového cla uloženého rozhodnutím č. 67/94.

Právní rámec

Základní a zvláštní antidumpingové právní předpisy

- 3 Rozhodnutí Komise č. 2424/88/ESUO ze dne 29. července 1988 o ochraně před dumpingovými dovozy nebo dovozy subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství uhlí a oceli (Úř. věst. L 209, s. 18, dále jen „základní rozhodnutí“), ve svých člancích 1, 2 a 13 stanoví:

„Článek 1

Rozsah působnosti

Ustanovení tohoto rozhodnutí se použijí na ochranu před dumpingovými dovozy nebo dovozy subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství uhlí a oceli.

Článek 2

Dumping

A. ZÁSADA

1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu.

2. Výrobek je považován za dumpingový, pokud je jeho vývozní cena do Společenství nižší než obvyklá hodnota podobného výrobku.

[...]

Článek 13

Obecná ustanovení o clech

[...]

2. Tato opatření stanoví zejména výši a typ uloženého cla, dotyčný výrobek, zemi původu nebo vývozu, jméno dodavatele, pokud je to možné, a důvody, na kterých se zakládají.

3. Výše těchto prozatímně určených nebo konečně stanovených cel nemůže překročit dumpingové rozpětí nebo částku subvence; měla by být nižší, pokud je takové nižší clo postačující k odstranění újmy.

[...]“ *(neoficiální překlad)*

4 Dne 12. ledna 1994 přijala Komise Evropských společenství na základě článku 11 základního rozhodnutí, který stanoví zejména možnost uložit prozatímní antidumpingová cla, rozhodnutí č. 67/94. Body 64 až 67 odůvodnění rozhodnutí č. 67/94 zní následovně:

„(64) Úroveň cen, při které již dotčené dovozy nezpůsobují velkou újmu průmyslu Společenství, byla určena na základě výpočtu provedeného Komisí. [...]

(65) Komise má za to, že kromě obnovení korektní hospodářské soutěže na trhu s hematitovým železem by opatření měla současně vyvázejícím zemím umožnit dosáhnout lepších výnosů z jejich vývozů dotyčného výrobku.

- (66) Komise považuje zavedení minimální ceny v tomto zvláštním případě za vhodnější než ostatní druhy opatření směřujících k dosažení těchto cílů.
- (67) Komise shledala, že vzhledem k tomu, že minimální dovozní cena, která je považována za nezbytnou pro odstranění škodlivých účinků dumpingu, je v každém případě nižší než obvyklá hodnota stanovená pro dotyčné společnosti, prozatímní antidumpingové clo stanovené v čl. 13 odst. 3 rozhodnutí č. 2424/88/ESUO nepřesahuje stanovená dumpingová rozpětí.“ *(neoficiální překlad)*

5 Článek 1 rozhodnutí č. 67/94 stanoví:

„1. Tímto se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz hematitového surového železa kódu KN 7201 10 19 původem z Brazílie, Polska, Ruska a Ukrajiny.

2. Výše cla je rovna rozdílu mezi cenou 149 ECU za tunu (CIF bez zaplacení cla) a celní hodnotou uvedenou v celním prohlášení ve všech případech, kdy je tato posledně uvedená hodnota nižší než minimální dovozní cena.

3. Použijí se platná ustanovení o clech.

[...]“ *(neoficiální překlad)*

- 6 Prozatímní antidumpingové clo uložené rozhodnutím č. 67/94 bylo potvrzeno rozhodnutím Komise č. 1751/94/ESUO ze dne 15. července 1994, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz hematitového surového železa původem z Brazílie, Polska, Ruska a Ukrajiny do Společenství (Úř. věst. L 182, s. 37). Článek 1 odst. 2 tohoto rozhodnutí stanoví:

„Výše [uvedeného] cla je rovna rozdílu mezi cenou 149 ECU za tunu a přiznanou celní hodnotou (při dodání na hranice Společenství) ve všech případech, kdy je tato hodnota nižší než výše uvedená cena.“ (*neoficiální překlad*)

Celní kodex Společenství a jeho prováděcí ustanovení

- 7 Celní kodex Společenství ve svých člancích 28 až 31 stanoví:

„Článek 28

Ustanovení této kapitoly určuje celní hodnotu pro účely použití celního sazebníku Evropských společenství a nesazebních opatření stanovených ve zvláštních předpisech Společenství upravujících obchod se zbožím.

Článek 29

1. Celní hodnotou dováženého zboží je hodnota transakce, to je cena, která byla nebo má být skutečně zaplácena za zboží prodané pro vývoz na celní území Společenství, případně upravená podle článků 32 a 33, jestliže:

[...]

d) kupující a prodávající nejsou ve spojení nebo, jsou-li kupující a prodávající ve spojení, je hodnota transakce přijatelná pro celní účely podle odstavce 2.

2. a) Při určování, zda je hodnota transakce přijatelná pro účely odstavce 1, není skutečnost, že kupující a prodávající jsou ve spojení, sama o sobě dostatečným důvodem pro to, aby hodnota transakce byla považována za nepřijatelnou. Pokud to je nutné, prověří se okolnosti prodeje a hodnota transakce se přijme, jestliže spojení neovlivnilo cenu. Jestliže na základě informací poskytnutých deklarantem nebo získaných z jiných zdrojů mají celní orgány důvody považovat cenu za ovlivněnou spojením, sdělí své důvody deklarantovi a poskytnou mu přiměřenou možnost k vyjádření. Požádá-li o to deklarant, sdělí se mu důvody písemně.

[...]

Článek 30

1. Nemůže-li být celní hodnota určena podle článku 29, určí se postupně podle odst. 2 písm. a), b), c) a d) [...]

2. Celní hodnotou určenou podle tohoto článku je:

a) hodnota transakce u stejného zboží [...]

b) hodnota transakce u podobného zboží [...]

c) hodnota založená na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží prodává ve Společenství v největším úhrnném množství osobám, které nejsou ve spojení s prodávajícími;

d) hodnota vypočtená [...]

Článek 31

1. Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle článků 29 nebo 30, určí se na základě údajů dostupných ve Společenství s použitím vhodných prostředků slučitelných se zásadami a obecnými ustanoveními:

– dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu [...],

– článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu [...],

– této kapitoly.

2. Celní hodnota podle odstavce 1 se nezakládá na:

[...]

b) postupu, který stanoví přijímání vyšší ze dvou možných hodnot pro celní účely;

[...]

g) libovolných nebo fiktivních hodnotách.“

- 8 Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253 s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3, dále jen „prováděcí nařízení“), obsahuje přílohu 23 nazvanou „Vysvětlivky k celní hodnotě“. Bod 2 vysvětlivek této přílohy týkajících se čl. 31 odst. 1 celního kodexu Společenství stanoví:

„Podle čl. 31 odst. 1 [tohoto kodexu] mají být použity metody hodnocení vymezené v [jeho] článku 29 [až] čl. 30 odst. 2, avšak přiměřená pružnost [při uplatňování těchto] metod je v souladu s cíli a s ustanoveními čl. 31 odst. 1.“

- 9 Tímto nařízením Komise stanovila soubor prováděcích ustanovení celního kodexu Společenství. Konkrétně čl. 147 odst. 1 uvedeného nařízení, ve znění platném v červnu 1994, tedy v okamžiku dovozu zásilky hematitového železa původem z Ruska, která je základem sporu ve věci původním řízení, upřesňoval:

„Pro účely článku 29 [celního kodexu Společenství] se skutečnost, že prodávané zboží je v celním prohlášení navrženo na propuštění do volného oběhu, považuje za důkaz prokazující, že bylo prodáno na vývoz na celní území Společenství. To se vztahuje i na další prodeje před určením celní hodnoty zboží, přičemž každá cena vyplývající z takových prodejů může být, aniž jsou dotčeny články 178 až 181, vzata za základ pro určení celní hodnoty.“

- 10 Články 178 až 181 prováděcího nařízení se zabývají náležitostmi celních prohlášení a předložením dokumentů týkajících se celní hodnoty. Nařízením Komise (ES) č. 3254/94 ze dne 19. prosince 1994, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2454/93 (Úř. věst. L 346, s. 1; Zvl. vyd. 02/05, s. 326), byl do prováděcího nařízení vložen článek 181a, který stanoví:

„1. Celní orgány nemusí nezbytně určovat celní hodnotu dováženého zboží podle hodnoty transakce, pokud v souladu s postupem uvedeným v odstavci 2 mají odůvodněné pochybnosti, zda uváděná hodnota odpovídá celkové částce zaplacené nebo splatné podle článku 29 [celního kodexu Společenství].

2. Pokud mají celní orgány pochybnosti zmíněné v odstavci 1, mohou v souladu s čl. 178 odst. 4 požádat o doplňkové informace. Pokud pochybnosti trvají, musí celní orgány před přijetím konečného rozhodnutí vyrozumět dotyčnou osobu, a to písemně, jsou-li o to požádány, o důvodech těchto pochybností a poskytnout jí přiměřenou příležitost k odpovědi. Konečné rozhodnutí s odůvodněním se sdělí příslušné osobě písemně.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 11 V květnu 1994 koupila Carboni od Commercio Materie Prime CMP SpA (dále jen „CMP“), se sídlem v Janově (Itálie), zásilku hematitového železa ruského původu, kterou CMP koupila od OME-DTECH Electronics LTD (dále jen „OME-DTECH“), se sídlem v Limassolu (Kypr). V červnu 1994 předložil celní zmocněnec Carboni, SPA-MAT Srl, jménem Carboni celnímu úřadu v Molfetta (Itálie) celní prohlášení týkající se dovozu této zásilky, jejíž celní hodnota byla uvedena na základě 151 ECU za tunu a která byla celně odbavena v tomto přístavu po zaplacení cla dne 14. června 1994.
- 12 Výměrem ze dne 16. července 1994 informovaly celní orgány Carboni prostřednictvím jejího zmocněnce SPA-MAT Srl, že vyúčtovaná částka musí být zvýšena podle rozhodnutí č. 67/94 o antidumpingové clo rovnající se rozdílu mezi cenou 149 ECU za tunu a celní hodnotou, jelikož tyto orgány zpochybňují věrohodnost celní hodnoty uvedené v celním prohlášení.
- 13 Carboni poskytla záruku za platbu částky požadované na základě antidumpingového cla prostřednictvím garanta, tedy RAS, ale podala žalobu k Tribunale di Bari (soud v Bari) proti Ministero a RAS, ve které tvrdila, že požadavek na zaplacení antidumpingového cla a z toho vyplývající nezbytnost poskytnout záruku byly neopodstatněné.
- 14 Carboni zejména tvrdila, že cena 151 ECU za tunu uvedená na faktuře vystavené CMP byla vyšší než minimální dovozní cena (149 ECU za tunu), takže nebyl důvod pro uložení antidumpingového cla.

- 15 Ministero tvrdilo, že dovozní celní prohlášení bylo opatřeno neplatným potvrzením o původu a že cena uvedená na *pro forma* faktuře společnosti CMP byla nevěrohodná. V tomto ohledu uvedlo, že faktura týkající se předchozího prodeje, vydaná společností OME-DTECH, uváděla cenu při prodeji CMP ve výši 130,983 ECU za tunu, a vykazovala tak záporný rozdíl ve vztahu k minimální dovozní ceně stanovené rozhodnutím č. 67/94.
- 16 Žaloba Carboni byla zamítnuta rozsudkem Tribunale di Bari ze dne 30. září 2000 zejména z důvodu, že ochrana evropského trhu prostřednictvím uložení antidumpingového cla se musí uskutečnit v okamžiku vstupu na území Společenství, tedy v okamžiku prvního nabytí zboží hospodářským subjektem Společenství.
- 17 Carboni podala proti uvedenému rozsudku odvolání ke Corte d'appello di Bari (odvolací soud v Bari), který je zamítl jako neopodstatněné. Podle uvedeného soudu se „propuštěním do volného oběhu“ ve smyslu článku 201 celního kodexu Společenství rozumí uvedení zboží na trh Společenství, kterým musí být obchodní fáze nabytí zboží prvním hospodářským subjektem Společenství. V opačném případě by bylo totiž snadné antidumpingové předpisy obejít.
- 18 Carboni podala kasační opravný prostředek proti tomuto rozsudku ke Corte suprema di cassazione (kasační soud). V rámci tohoto kasačního opravného prostředku Carboni zejména tvrdila, zaprvé, že k propuštění do volného oběhu dochází až v okamžiku, kdy zboží vstupuje na celní území Společenství, a nikoli v okamžiku, kdy je pouze nabyto hospodářským subjektem Společenství ve státě, který není členem Společenství. Funkcí antidumpingového cla totiž není sankcionovat stát výrobce za účelem zabránit mu ve vývozu za určitou cenu, ale vyhnout se tomu, aby se zboží prodávané pod cenou dostalo na trh Společenství a negativně ovlivnilo hospodářskou soutěž.

- 19 Zadruhé se Carboni odvolávala na čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 1751/94, jakož i na úvodní část prvního pododstavce čl. 29 odst. 1 celního kodexu Společenství, která stanoví, že „[c]elní hodnotou dováženého zboží je hodnota transakce, to je cena, která byla [...] skutečně zaplacená“. Carboni z toho vyvodila, že vzhledem k tomu, že neexistují žádné výhrady ohledně věrohodnosti faktury týkající se nákupu vydané společností CMP, je částka zaplacená posledně uvedenou společností irelevantní, jelikož rozdíl v ceně mezi těmito dvěma prodeji je odůvodněn různými faktory, jako jsou náklady na činnost zprostředkovatele, dopravní náklady a převzetí rizik.
- 20 Podle Ministero vede *ratio legis* antidumpingových právních předpisů k závěru, že k újmě trhu Společenství nedochází pouze v okamžiku konkrétního propuštění zboží pod cenou na celní území Společenství, ale i v případě, kdy hospodářský subjekt Společenství nakoupí uvedené zboží za cenu nižší, než je ta, kterou musí uhradit ostatní hospodářské subjekty Společenství.
- 21 Corte suprema di cassazione se zabývá otázkou, zda mohou celní orgány použít jako základ pro účely uplatnění antidumpingového cla hodnotu odpovídající ceně stanovené za dotyčné zboží v rámci prodeje, který předcházet prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení, nebo, jinými slovy, zda je rozhodný okamžik prodeje uskutečněného za účelem vývozu na celní území Společenství nezávisle na předložení zboží celnímu úřadu.
- 22 Corte suprema di cassazione má totiž za to, že je třeba určit, zda svobodě hospodářského subjektu zvolit si pro účely určení celní hodnoty cenu zaplacenou za dotyčné zboží při transakci předcházející té, na jejímž základě bylo vystaveno celní prohlášení, odpovídá totožná pravomoc na straně celní správy.

- 23 Corte suprema di cassazione se poté, co konstatoval, že o právní otázce vznesené v původním řízení ještě nebylo Soudním dvorem rozhodnuto, rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Může se celní orgán s ohledem na zásady celního práva Společenství pro účely uplatnění takového antidumpingového cla, jakým je clo uložené rozhodnutím č. 67/94[...], odvolávat na cenu prodeje téhož zboží, který předcházel prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení, pokud kupujícím je subjekt Společenství nebo, v každém případě, pokud k prodeji došlo za účelem dovozu do Společenství?“

K předběžné otázce

- 24 Podstatou otázky položené předkládajícím soudem je, zda pro účely uplatnění antidumpingového cla uloženého rozhodnutím č. 67/94 umožňují pravidla relevantních celních právních předpisů Společenství celním orgánům určit celní hodnotu na základě ceny stanovené za stejné zboží v rámci prodeje, který předcházel prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení.
- 25 Aby bylo možné odpovědět na tuto otázku, je třeba zaprvé určit, zda se mohou celní orgány pro účely uplatnění antidumpingového cla uloženého uvedeným rozhodnutím obecně odvolávat na cenu stanovenou za stejné zboží v rámci předcházejícího prodeje, i když cena uvedená v celním prohlášení odpovídá ceně, která byla nebo

má být skutečně zaplácena dovozcem. V případě záporné odpovědi je třeba zadruhé přezkoumat, zda celní orgány disponují touto možností přinejmenším případ od případu, pokud zpochybnují věrohodnost ceny uvedené v celním prohlášení.

K možnosti celních orgánů odvolávat se pro účely uplatnění antidumpingového cla uloženého rozhodnutím č. 67/94 na předcházející prodej, pokud cena uvedená v celním prohlášení odpovídá ceně, která byla nebo má být skutečně zaplácena dovozcem

- 26 Aby bylo možné odpovědět na otázku, zda se mohou celní orgány odvolávat pro účely uplatnění antidumpingového cla uloženého rozhodnutím č. 67/94 na cenu stanovenou za dotyčné zboží v rámci předcházejícího prodeje, i když cena uvedená v celním prohlášení odpovídá ceně, která byla nebo má být skutečně zaplácena dovozcem, je třeba vyložit pojem „celní hodnota uvedená v celním prohlášení“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 67/94.
- 27 Úvodem je třeba uvést, že pojem „celní hodnota [...]“ odpovídá takové celní hodnotě dováženého zboží, jaká je definována v rámci celních právních předpisů (viz, obdobně, rozsudek ze dne 29. května 1997, ICT, C-93/96, Recueil, s. I-2881, bod 14). S přihlédnutím k době, ve které nastaly skutkové okolnosti ve věci v původním řízení, je třeba odkázat na čl. 29 odst. 1 celního kodexu Společenství, který definuje tyto pojmy jako odpovídající „hodnotě transakce, to je ceně, která byla nebo má být skutečně zaplácena za zboží prodané pro vývoz na celní území Společenství“, případně upravené podle jiných relevantních ustanovení celního kodexu Společenství.
- 28 Uvedený čl. 29 odst. 1 upřesňuje, že se celní hodnota týká pouze zboží „prodaného pro vývoz na celní území Společenství“. Z toho vyplývá, že v okamžiku prodeje musí

být stanoveno, že zboží pocházející ze třetího státu bude zasláno na celní území Společenství [viz, obdobně, co se týče čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží (Úř. věst. L 134, s. 1), tedy ustanovení, které je v zásadě totožné s čl. 29 odst. 1 celního kodexu Společenství, rozsudek ze dne 6. června 1990, Unifert, C-11/89, Recueil, s. I-2275, bod 11].

29 Podle čl. 147 odst. 1 první věty prováděcího nařízení se skutečnost, že prodávané zboží je v celním prohlášení navrženo na propuštění do volného oběhu, považuje za důkaz prokazující, že výše uvedená podmínka je splněna. Druhá věta odstavce 1 uvedeného čl. 147, ve znění platném v době, ve které nastaly skutkové okolnosti ve věci v původním řízení, upřesňovala, že se tento důkaz vztahuje i na další prodeje před určením celní hodnoty zboží.

30 Při dalších prodejkách tak mohou být zohledněny pro účely určení „hodnoty transakce“ ve smyslu čl. 29 odst. 1 celního kodexu Společenství ceny odpovídající prodejkům uskutečněným po vývozu, ale před propuštěním do volného oběhu ve Společenství (viz, obdobně, výše uvedený rozsudek Unifert, bod 13).

31 Z toho vyplývá, že v případě dalších prodejků zboží pro vývoz na celní území Společenství si může dovozce zvolit z cen dohodnutých pro každý z těchto prodejků cenu, kterou použije jako základ pro určení celní hodnoty dotyčného zboží, pokud může celním orgánům předložit všechny nezbytné náležitosti a dokumenty týkající se jím zvolené ceny (viz, obdobně, výše uvedený rozsudek Unifert, body 16 a 21).

32 Dále je třeba na základě těchto objasnění týkajících se významu uvedeného pojmu „celní hodnota [...]“, který odkazuje na celní právní úpravu, a tak dává dovozci možnost volby popsanou v předchozím bodě, určit význam dodatku tohoto pojmu „uvedená v celním prohlášení“, aby bylo možné odpovědět na otázku Corte suprema di cassazione, zda celní správa rovněž disponuje možností volby, která jí umožňuje použít cenu předcházejícího prodeje jako základ pro účely uplatnění antidumpingového cla.

33 Přidáním výrazu „uvedená v celním prohlášení“ do čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 67/94 je zdůrazněno, že základem pro účely uplatnění antidumpingového cla není celní hodnota jako taková, ale celní hodnota, kterou uvedl dovozce v celním prohlášení. Z uvedeného ustanovení tudíž vyplývá, že ceny prodeju, které předcházely prodeji, jehož cenu dovozce použil jako základ pro vystavení celního prohlášení, nemohou být zohledněny pro účely uplatnění antidumpingového cla. Zdá se tak, že znění samotného čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 67/94 brání možnosti celních orgánů zvolit si cenu prvního prodeje jako základ celní hodnoty pro účely určení antidumpingového cla.

34 Italská vláda nicméně tvrdí, že ve věci v původním řízení celní orgány mohly určit clo na základě prodeje surového hematitového železa společností OME-DTECH společností CMP, jelikož tato posledně uvedená společnost byla hospodářským subjektem Společenství. Komise, i když připouští, že znění rozhodnutí č. 67/94 neumožňuje vypočítat variabilní clo jinak než na základě ceny týkající se poslední transakce uvedené v celním prohlášení, tvrdí, že cíl antidumpingového opatření založeného na stanovení minimální dovozní ceny lze snadno obejít a že existuje „určité napětí“ při používání ceny stanovené v rámci posledního prodeje pro účely jednak celního práva, a jednak variabilních antidumpingových cel založených na minimální dovozní ceně.

35 V tomto ohledu je třeba připomenout, že znění čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 67/94 výslovně a bez jakékoli nejednoznačnosti stanoví, že výchozím bodem pro určení antidumpingového cla je celní hodnota uvedená v celním prohlášení. Je tak třeba nejprve určit, zda jsou argumenty vznesené italskou vládou a Komisí opodstatněné a, případně, zda jsou takové povahy, že by mohly zpochybnit výsledek, který vyplývá ze znění čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 67/94.

36 Co se týče, zaprvé, argumentu italské vlády týkajícího se znění čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 1751/94, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo, je třeba dojít k závěru, že pojem „přiznaná celní hodnota“, který se nachází v tomto ustanovení, má za cíl vyjádřit zřejmou skutečnost, že cena uvedená deklarantem není jako taková závazná pro určení antidumpingového cla.

37 Článek 29 odst. 1 celního kodexu Společenství totiž stanoví, že celní hodnota, tedy hodnota transakce, podléhá případně úpravě podle článků 32 a 33 tohoto kodexu. Mimoto, jak vyplývá například ze čl. 29 odst. 1 písm. d) a odst. 2 uvedeného kodexu, jsou celní orgány oprávněny prověřit cenu uvedenou deklarantem, a případně ji odmítnout. Ustanovení čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 1751/94 tudíž neobsahují nic, co by mohlo zpochybnit výsledek, který vyplývá ze znění čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 67/94.

38 Zadruhé italská vláda tvrdí, že je třeba mít na mysli cíle antidumpingových pravidel, a za tímto účelem zohlednit všechny fáze dalšího prodeje, přičemž je třeba se vyhnout příliš formalistickému přístupu. V případě dalších prodejů, jejichž výsledkem je

propuštění zboží do volného oběhu, musí být různé prodeje uskutečněné za účelem dovozu na celní území Společenství považovány za fáze předcházející tomuto dovozu s tím, že okamžik, který by měl být zohledněn při určení celní hodnoty pro účely uplatnění antidumpingového cla, nutně odpovídá okamžiku prvního nabytí zboží hospodářským subjektem Společenství, což je okamžik, kdy toto zboží vstoupilo do „oběhu Společenství“.

39 Jak správně uvedl generální advokát v bodech 56 až 58 svého stanoviska, z článku 1 a čl. 2 odst. 1 základního rozhodnutí vyplývá, že cílem antidumpingových pravidel je zajistit ochranu před dumpingovými dovozy nebo dovozy subvencovaných výrobků a že antidumpingové clo může být uplatněno pro jakýkoli dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu.

40 S ohledem na tato ustanovení tudíž uplatnění antidumpingového opatření předpokládá uvedení zboží na trh Společenství, které působí újmu průmyslu Společenství. Antidumpingové právní předpisy se nezabývají prodejem zboží jako takovým, jakým je ve věci v původním řízení první prodej surového hematitového železa společností OME-DTECH společnosti CMP, dokud toto zboží nebylo skutečně vyvezeno na celní území Společenství nebo propuštěno do volného oběhu ve Společenství. Antidumpingová cla mají totiž za cíl neutralizovat dumpingové rozpětí vyplývající z rozdílu mezi vývozní cenou do Společenství a obvyklou hodnotou výrobku, a odstranit tak škodlivé účinky dovozu dotyčného zboží do Společenství. Jak vyplývá z bodů 64 a 67 odůvodnění rozhodnutí č. 67/94, v případě surového hematitového železa představuje minimální cena 149 ECU za tunu úroveň ceny, při které tyto dovozy přestávají způsobovat velkou újmu průmyslu Společenství.

- 41 Cíl antidumpingových pravidel tak v zásadě nevyžaduje uložení antidumpingového cla určeného na základě ceny stanovené v rámci předcházejícího prodeje dotyčného zboží, pokud se cena, která byla nebo má být skutečně zaplácena deklarantem, rovná minimální ceně stanovené antidumpingovým opatřením nebo je vyšší.
- 42 Italská vláda nicméně konkrétněji tvrdí, že z cíle rozhodnutí č. 67/94 vyplývá, že v případě dalších prodejů za účelem dovozu na území Společenství, jejichž výsledkem je propuštění do volného oběhu, je první nabytí zboží hospodářským subjektem Společenství rozhodné pro uplatnění antidumpingového cla. Újma trhu Společenství totiž vzniká nejenom při vlastním propuštění zboží prodávaného pod cenou na celní území Společenství, ale rovněž na základě skutečnosti, že hospodářský subjekt Společenství je zvýhodněn oproti ostatním hospodářským subjektům Společenství tím, že získává uvedené zboží za nižší cenu než tyto subjekty.
- 43 Tato argumentace předpokládá, že cíl sledovaný rozhodnutím č. 67/94 by bylo možné v případě dalších prodejů obejít, i když je cena posledního prodeje, v jehož fázi došlo k propuštění do volného oběhu, vyšší, než je minimální dovozní cena, jako tomu je ve věci v původním řízení.
- 44 V tomto ohledu je třeba uvést, že pouhá skutečnost, že hospodářský subjekt Společenství může být zvýhodněn oproti ostatním hospodářským subjektům Společenství tím, že získá zboží za cenu, která je nižší, než je ta, kterou zaplatí posledně uvedení, neohrožuje cíl rozhodnutí č. 67/94. Tento cíl totiž nespočívá v odebrání případných zisků dovozců, ale jak vyplývá ze bodu 64 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, v zabránění tomu, aby nebyla způsobena velká újma průmyslu Společenství, tedy výrobčům.

45 A konečně zatřetí italská vláda, podpořená Komisí, tvrdí, že variabilní antidumpingové clo uložené rozhodnutím č. 67/94 lze snadno obejít, zejména prostřednictvím transverzální cenové kompenzace uplatněné u jiných výrobků nebo uvedením uměle navýšené ceny v celním prohlášení.

46 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 13 odst. 2 základního rozhodnutí opatření ukládající antidumpingové clo určují zejména výši a typ ukládaného cla, jakož i určité ostatní náležitosti. Z tohoto ustanovení vyplývá, že si orgány mohou v rámci svého prostoru pro uvážení zvolit mezi různými typy cla (viz rozsudek ze dne 11. července 1990, Neotype Techmashexport v. Komise a Rada, C-305/86 a C-160/87, Recueil, s. I-2945, bod 58). V případě surového hematitového železa původem ze států uvedených v rozhodnutí č. 67/94 tak Komise disponovala možností zavést specifické clo, případně ve spojení s variabilním clem, které by nešlo tak snadno obejít [viz, co se týče nařízení Rady (EHS) č. 3068/92 ze dne 23. října 1992, kterým se uvaluje konečné antidumpingové clo na dovozy chloridu draselného pocházejícího z Běloruska, Ruska a Ukrajiny (Úř. věst. L 308, s. 41; Zvl. vyd. 11/18, s. 191), ve znění nařízení Rady (ES) č. 643/94 ze dne 21. března 1994 (Úř. věst. L 80, s. 1), rozsudek Soudu ze dne 29. září 2000, International Potash Company v. Rada, T-87/98, Recueil, s. II-3179, body 43 až 48]. Jak přitom uvádí bod 66 odůvodnění rozhodnutí č. 67/94, Komise využila svého prostoru pro uvážení a rozhodla se, že v případě upraveném tímto rozhodnutím je „zavedení minimální ceny [...] vhodnější než ostatní druhy opatření směřujících k dosažení“ cílů sledovaných uvedeným rozhodnutím.

47 Vzhledem k tomu, že variabilní clo lze snadno obejít a že takové praxi lze zabránit zavedením specifického cla nebo kombinací variabilního a specifického cla, nemůže okolnost, že se Komise přesto rozhodla rozhodnutím č. 67/94 pro variabilní clo, sama o sobě odůvodnit to, aby bylo v neprospěch dovozců obecně upuštěno od určení

antidumpingového cla na základě celní hodnoty uvedené v celním prohlášení, jak je stanoveno tímto rozhodnutím.

48 S ohledem na výše uvedené nemohou argumenty vznesené italskou vládou a Komisí zpochybnit výsledek, který výslovně a bez jakékoli nejednoznačnosti vyplývá ze znění čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 67/94 (viz, obdobně, rozsudek ze dne 8. prosince 2005, ECB v. Německo, C-220/03, Sb. rozh. s. I-10595, bod 31).

49 Za těchto podmínek je třeba dojít k závěru, že v souladu s čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 67/94 nemohou celní orgány určit celní hodnotu pro účely uplatnění antidumpingového cla uloženého tímto rozhodnutím na základě ceny stanovené pro dotyčné zboží v rámci prodeje, který předcházal prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení, pokud cena uvedená v celním prohlášení odpovídá ceně, která byla nebo má být skutečně zaplácena dovozcem.

K možnosti celních orgánů odvolávat se na předcházející prodej pro účely uplatnění antidumpingového cla uloženého rozhodnutím č. 67/94, pokud zpochybňují věrohodnost ceny uvedené v celním prohlášení

50 Za účelem určení, zda se celní orgány mohou odvolávat pro účely uplatnění antidumpingového cla podle rozhodnutí č. 67/94 na cenu stanovenou v rámci prodeje, který předcházal prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení, pokud zpochybňují věrohodnost ceny uvedené v tomto prohlášení, je třeba přezkoumat relevantní ustanovení prováděcího nařízení a články 29 až 31 celního kodexu Společenství při zohlednění specifických vlastností variabilního antidumpingového cla.

- 51 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 1 odst. 3 rozhodnutí č. 67/94 se použijí platná ustanovení o clech.
- 52 V tomto kontextu je třeba zdůraznit, že článek 181a prováděcího nařízení, vložený do prováděcího nařízení nařízením č. 3254/94, stanoví, že celní orgány nemusí nezbytně určovat celní hodnotu podle hodnoty transakce, pokud mají odůvodněné pochybnosti, zda uváděná hodnota odpovídá celkové zaplacené nebo splatné částce, a mohou odmítnout uváděnou cenu, pokud tyto pochybnosti trvají i poté, co případně požádaly o předložení veškerých doplňkových informací nebo dokumentů, a poté, co poskytly příslušné osobě přiměřenou příležitost vyjádřit svůj názor ohledně důvodů těchto pochybností.
- 53 Ačkoli toto ustanovení prováděcího nařízení nebylo v době podání celního prohlášení pro dotyčné zboží dosud platné, podle informací poskytnutých Komisí kodifikuje zavedenou celní praxi jak na mezinárodní úrovni, tak i na úrovni Společenství, tak jak byla uplatňována v době rozhodné z hlediska skutkového stavu ve věci v původním řízení. Navíc čl. 29 odst. 2 písm. a) celního kodexu Společenství stanoví stejné procedurální požadavky, pokud mají celní orgány důvody považovat cenu za ovlivněnou spojením mezi prodávajícím a kupujícím. Je tak třeba dojít k závěru, že tyto procedurální požadavky jsou systému určování celní hodnoty vlastní.
- 54 Na základě článku 181a prováděcího nařízení, jakož i na základě výše uvedené celní praxe má Komise za to, že italské celní orgány měly právo použít cenu, která byla stanovena v rámci prodeje, který předcházel prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení.

- 55 Je třeba uvést, že článek 181a prováděcího nařízení se omezuje na vyjádření, že celní orgány „nemusí nezbytně určovat celní hodnotu [...] podle hodnoty transakce“, ale neupřesňuje, jakou jinou hodnotou musí být v takovém případě hodnota transakce nahrazena.
- 56 V souladu s články 30 a 31 celního kodexu Společenství, které se použijí na antidumpingové clo uložené rozhodnutím č. 67/94 podle jeho čl. 1 odst. 3, nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle článku 29 tohoto kodexu, určí se na prvním místě podle uvedeného článku 30 a na druhém místě podle uvedeného článku 31.
- 57 Vzniká tak otázka, zda v případě, kdy nelze během šetření uvedeného v bodě 52 tohoto rozsudku určit skutečnou hodnotu transakce, tedy cenu, která byla nebo má být skutečně zaplacená v rámci transakce, pro kterou bylo vystaveno celní prohlášení, se celní orgány mohou v souladu s články 30 a 31 celního kodexu Společenství odvolat na cenu předchozího prodeje.
- 58 Co se týče zaprvé článku 30 celního kodexu Společenství, je třeba připomenout, že tento článek má v podstatě za cíl stanovit celní hodnotu podle ceny obecně uplatňované za dotyčné zboží. Specifičnost dumpingových případů přitom spočívá v tom, že zboží je uvedeno na trh Společenství za cenu nižší, než je cena uplatňovaná na tomto trhu. Mimoto zvláštnost variabilního antidumpingového cla tkví ve skutečnosti, že toto clo se vypočítá na základě rozdílu mezi minimální dovozní cenou a cenou dohodnutou konkrétně za dotyčné zboží. Celní hodnotu určenou v souladu s uvedeným článkem 30 odkazem na cenu, která byla nebo má být obecně zaplacená, tudíž nelze použít pro účely uplatnění variabilního antidumpingového cla.

⁵⁹ Zadruhé čl. 31 odst. 1 celního kodexu Společenství stanoví, že za podmínek, které upřesňuje, se celní hodnota určí na základě údajů dostupných ve Společenství s použitím vhodných prostředků slučitelných se zásadami a obecnými ustanoveními mezinárodních dohod, jakož i ustanoveními, která vyjmenovává.

⁶⁰ V tomto ohledu je třeba připomenout, že z judikatury vyplývá, že účelem právní úpravy Společenství týkající se celní hodnoty je zavedení spravedlivého, jednotného a nestranného systému, který vylučuje používání libovolných nebo fiktivních celních hodnot (výše uvedený rozsudek Unifert, bod 35; rozsudky ze dne 19. října 2000, Sommer, C-15/99, Recueil, s. I-8989, bod 25, a ze dne 16. listopadu 2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, Sb. rozh. s. I-10991, bod 30), a že tento cíl odpovídá požadavkům obchodní praxe (rozsudek ze dne 25. července 1991, Hepp, C-299/90, Recueil, s. I-4301, bod 13). V souladu s bodem 2 vysvětlivek k celní hodnotě přílohy 23 prováděcího nařízení týkajících se čl. 31 odst. 1 celního kodexu Společenství mají být podle uvedeného čl. 31 odst. 1 použity metody hodnocení vymezené v článku 29 až čl. 30 odst. 2 tohoto kodexu, avšak „přiměřená pružnost“ při uplatňování těchto metod je v souladu s cíli a ustanoveními čl. 31 odst. 1 uvedeného kodexu.

⁶¹ Vzhledem k nezbytnosti určit celní hodnotu pro účely uplatnění variabilního anti-dumpingového cla a „přiměřené pružnosti“ zmíněné v bodě 2 uvedených vysvětlivek je třeba připustit, že cena stanovená v rámci prodeje, který předcházal prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení, může představovat údaj dostupný ve Společenství, který čl. 31 odst. 1 celního kodexu Společenství umožňuje použít jako základ pro určení celní hodnoty. Vzhledem ke zvláštnosti variabilního anti-dumpingového cla připomenuté v bodě 58 tohoto rozsudku totiž odkaz na tuto cenu

představuje prostředek k určení uvedené hodnoty, který je jak „vhodný“ ve smyslu čl. 31 odst. 1, tak i slučitelný se zásadami a obecnými ustanoveními mezinárodních dohod, jakož i ustanoveními, na která odkazuje tentýž čl. 31 odst. 1.

⁶² Podle čl. 31 odst. 2 písm. b) celního kodexu Společenství se nicméně celní hodnota určená podle odstavce 1 tohoto článku nemůže zakládat na postupu, který stanoví přijímání vyšší ze dvou možných hodnot pro celní účely. Pokud se adaptuje na kontext variabilního antidumpingového cla, toto ustanovení vylučuje postup, který stanoví přijímání nejnižší hodnoty. Mimoto čl. 31 odst. 2 písm. g) uvedeného kodexu vylučuje, aby se uvedená celní hodnota zakládala na libovolných nebo fiktivních hodnotách.

⁶³ Je tedy třeba upřesnit, že celní hodnota relevantní pro určení variabilního antidumpingového cla odpovídá ceně, jež byla dohodnuta v rámci prodeje, který nejbližší předcházet prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení, a u níž nemají celní orgány žádný objektivní důvod pochybovat o její věrohodnosti.

⁶⁴ Vzhledem ke všemu výše uvedenému je třeba odpovědět na položenou otázku tak, že v souladu s čl. 1 odst. 2 rozhodnutí č. 67/94 nemohou celní orgány určit celní hodnotu pro účely uplatnění antidumpingového cla uloženého uvedeným rozhodnutím na základě ceny stanovené pro dotyčné zboží v rámci prodeje, který předcházet prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení, pokud cena uvedená v celním prohlášení odpovídá ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená dovozcem. Pokud mají celní orgány odůvodněné pochybnosti o věrohodnosti celní hodnoty uvedené v celním prohlášení a jejich pochybnosti jsou potvrzeny poté, co požádaly o předložení doplňkových informací, a poté, co poskytly příslušné osobě přiměřenou příležitost vyjádřit svůj názor ohledně důvodů těchto pochybností, a není možné určit cenu, která byla nebo má být skutečně zaplacená, mohou v souladu s článkem 31 celního kodexu Společenství vypočítat celní hodnotu pro

účely uplatnění antidumpingového cla uloženého rozhodnutím č. 67/94 odkazem na cenu, jež byla dohodnuta za dotyčné zboží v rámci prodeje, který nejbližší předcházal prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení, a u níž nemají žádný objektivní důvod pochybovat o její věrohodnosti.

K nákladům řízení

⁶⁵ Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

V souladu s čl. 1 odst. 2 rozhodnutí Komise č. 67/94/ESUO ze dne 12. ledna 1994, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz hematitového surového železa původem z Brazílie, Polska, Ruska a Ukrajiny do Společenství, nemohou celní orgány určit celní hodnotu pro účely uplatnění antidumpingového cla uloženého uvedeným rozhodnutím na základě ceny stanovené pro dotyčné zboží v rámci prodeje, který předcházal prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení, pokud cena uvedená v celním prohlášení odpovídá ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená dovozcem.

Pokud mají celní orgány odůvodněné pochybnosti o věrohodnosti celní hodnoty uvedené v celním prohlášení a jejich pochybnosti jsou potvrzeny poté, co požádaly o předložení doplňkových informací, a poté, co poskytly příslušné osobě přiměřenou příležitost vyjádřit svůj názor ohledně důvodů těchto pochybností, a není možné určit cenu, která byla nebo má být skutečně zaplacená, mohou v souladu s článkem 31 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, vypočítat celní hodnotu pro účely uplatnění antidumpingového cla uloženého rozhodnutím č. 67/94 odkazem na cenu, jež byla dohodnuta za dotyčné zboží v rámci prodeje, který nejbližší předcházet prodeji, na jehož základě bylo vystaveno celní prohlášení, a u níž nemají žádný objektivní důvod pochybovat o její věrohodnosti.

Podpisy.